

Jonathas ende Rosafiere

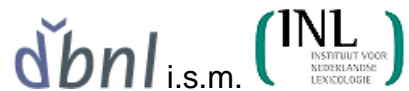
editie N. de Pauw

bron

Jonathas ende Rosafiere. In: Instituut voor Nederlandse Lexicologie (samenstelling en redactie), *Cd-rom Middelnederlands*. Sdu Uitgevers/Standaard Uitgeverij, Den Haag/Antwerpen 1998.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_jon001npau01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

[Jonathas ende Rosafiere]

- Met swaren rouwe, sonder saghen;
 Die sake was al te groot,
 Maria datselve ontboot.
 Hij moeste den rouwe altene draghen
 5 In sijn hertte, sonder claghen.
 Nu hoert, op den lesten dach,
 Als die scriftuere doet ghewach,
 Ende Eglentijn hadde onttaen
 Die crone van goude, sonder waen;
 10 Sij was huesch ende goedertieren.
 Nu keer ic weder tot Rosafiere,
 Die commen was in haeren sinne
 Bij Marien, der coninghinnen,
 Doen ghinc sij met listen,
 15 Daer sij scoen hende wele wiste;
 Doen dede sij aen, sonder beijden,
 Een hemdeken wan witter sijden;
 Daerover dede die maghedijn
 Eene pelse wit eermerien;
 20 Daerboven dede die kussche smale
 Eenen rock die haer stont wale.
 Doen nam sij, al metter spoet,
 Eenen mantel van prijsse groet,
 Ende sette op haer hoot een crone
 25 Die rickelije was ende scoene;
 Doen sij die crone hadde ontfaen,
 Was sy scoene ende welghedaen.
 Doen ghinc sij in de sale,

- Rosafiere, die scoene smale,
 30 In der ghelijcken, in der ghebare
 Oft eyneghe belde waere.
 Doen stont op menich heere vrome,
 Ende hyeten die maghet willecome;
 Doen soe trac sij achterwert
 35 Ende was seer verwaert,
 Ende seide: "Ghij [heren], wats ghesbiet?
 Des en ben ic werdich niet,
 Dat ghij teghen my sout opstaen."
 Doen dede si se sitten saen.
 40 Doen ghinc Rosafier althant;
 Daer sij haeren suster want;
 Sij seide: "Suster, quaden dach
 Ghe[ve] u God, diet wel doen mach!
 "Hoe waert dij noet soe coene
 45 Dat ghij dit bestont te doene,
 Dat ghij myn lief hebt ghenomen?
 Seker het sal u lettel vromen.
 Ic woude, ic u nu hier ter stede
 Met mynen handen hadde doet gheslegghen.
 50 Ic mach wel segghen: Wach armen,
 Dat ghij sult ligghen in sinen armen,
 Dien ic hadde soe seer ghemynt,
 En hads u ghelovet twint."
 Hort wat die conijnghinne dede;
 55 Sij was hovesch van seden

- [.....]aen
 [.....]edaen
 [.....] ic wil se u gheven
 [.....]even
- 60 Ende [daer] tuwe [mijn] conincricke
 Ende u lief ghetruwichlijcke:
 Wi en sijn maer ons twee
 Noch en sullen nemmermer.
 Onse moeder hebben wij verloeren,
- 65 Die scone was ende welgheboren;
 Onse vader liet ons in swaren pijnen,
 Doen hij voer op die Sarasinen;
 Nu sijn wij verdreven uutten lande,
 Dat[s] jammer grot ende scande.
- 70 Nu gaet sitten in myn side,
 Ende nempt die crone, die ic u gheve;
 U camieriere soe willic bliven
 Totten ende van mynen live. "
 Als dit hoerde Rosafiere,
- 75 Die hovesch was ende goedertieren,
 Sij sede: "Suster, hier ter steede
 Dwijnghedij my met hoveschede;
 Mijn lief en mach ic nomen niet,
 Lieve zuster, wat ghesciet.
- 80 Hij heeft my seker ghelaten,
 Maer en wet niet die sake.
 Het es bij Marien tuwecomen,

- Dat hebbic herde [wel vernomen],
 Want hij mint se b[ov]en a[l],
 85 Dat hij doer haer doen most [geval];
 Hij mint se boven allen [er]trick[e],
 Mar[i]a en moet ons niet beswij[c]ken."
 "Suster, ic moet die sake weten
 Oft mijn hertte sal mij breken."
 90 Doen liet si haer nedersencken
 Neven haeren suster sijde
 Ende seide: "Suster, op edeleheyden,
 Nu soe doet my eene bede."
 Sij antworten met dien:
 95 "Suster, dat sal u ghescien;
 Bit my om silver ende om gout,
 Ic saelt u gheven menichwout."
 "Het es een ander sake,
 Ic salt u segghen achter sprake
 100 Waer ic bij hem in eenegher listen,
 Dat daer niement af en wiste
 Ende hij waenden onghespaert,
 Suster, dat ghijt selve waert,
 Hij soude my segghen in corter stont
 105 Die waerheijt sijns herten gront;
 Ende ic moet die waerheyt weten
 Eer ic nemmermeer drincke of eete.
 Lieve suster, sonder beijden,
 Laet my ter nacht slapen bij siere siden
 110 Ende en doet ghij niet, ic moet st[erven]
 Ende die bidtere doot verwerven."

- [.....]
 [...] met eenen oetmoedighen sijnne
 Ende seide: "Suster, bij waerheijden,
 115 Ghij hebt my een bede ghebeden
 Ic gave u liever sekerlijcke,
 Suster, half myn conincricke,
 Maer en wilt u ontsegghen niet,
 Lieve suster, wats ghesciet.
 120 Ghij moeten doen verholen
 Dat niemant te wetene en comme,
 Ende dat wij gheen scande ontfaen,
 Lieve zuster, sonder waen.
 "Nu swijt" seitsij, "edele wijf,
 125 Het soude my eer costen dlijf!"
 Met dien lieten sij die tale.
 Rosafiere kerde in de sale;
 Het was den avent haerdde bij.
 Hoert wat dede dije maghet vrij
 130 Sij ghinc in die camere met liesten,
 Dat daer niemant af en wiste
 Ende decte haer, sonder pine,
 Al onder eene gordine
 Rosafiere, die scoene smale.
 135 Nu keer ic weder in de sale
 TOriënten in de stede.
 Nu hoert, wat feesten men daer dede.
 [.....]out,

- Daer was feeste menichfout.
 140 Als die feeste was ghedaen
 Van den avonde, sonder waen,
 Doen stont op die coninghinne,
 Mijns lief moeder met sinne,
 Ende nam die coninghinne metter hant,
 145 Van prijsse die vrouwe faeilant,
 Ende dade stillen dat gheluyt
 Ende ghinnen beyde toter bruyt,
 Ende seiden: "In waren saken,
 Ghij sult gaen rusten ende slapen",
 150 Ende namen die bruyt met eeren,
 Dat doet ons die scriefuere leeren,
 Ende ledese met blijden sinne
 Vriendelijcke ter cameren inne;
 Ende die tortijssen, doen ic u weten,
 155 Waren by der bruyt ontsteken.
 Sij ghinc te bedde, sonder blame,
 Alsoe haer eerlijc was ende betame:
 Doen kerden sij in dat palas.
 Nu hoert wat dede Jonitas
 160 Hy ghinc voet over voet,
 Sijn sins was hy onvroet
 Ende riep: "Maria, nu eest tijt
 Dat ghij mijns ghehuldich sijt.
 Vrouwe, ic hebbe u langhe dient;

- 165 Op oetmoet sijt uwe my[n] vrien[t];
 Wairtuwe es myn lief gheboren
 Van miere moeder h[ier] te voeren?
 Eer ic se liet in [groete]r noet,
 Ic [sou]de hair b[idden] broot.
- 170 [Mochtic] myn lief op bedde weijden,
 [Ic s]ouder haestelijc op springhen.
 Ay vach! lacen! neen ic niet,
 Dies moet ic doghen swaer verdriet. "
 Doen dit seede die coninc,
- 175 In die camere dat hij ghinc,
 Voir dat bedde ghinc hij staen;
 Sine cleederen heeft hij uutghedaen
 Vriendelijcke daer ter steden.
 Nu suldij hoeren wat hij dede.
- 180 Men deden die tortijssen uut;
 Als dat vernam die scoene bruyt,
 Ghinc sij herde lijsselijcke
 Van den bedde, die vrouwe rijcke,
 Ende op dat bedde quam sciere
- 185 Die overscone Rosafiere
 Ende strecte haer ter selven tijden
 Op dat bedde, sonder beyden;
 Sy was scoene van leden.
 Nu hoert wat die coninc dede.
- 190 Doen so ghinc hij metter spoet
 Lighen op dat bedde goet;

- Doen [g]hinc hij ooc, sonde[r] letten,
 [.....] in dat bedde sett[en].
 Als [hij daer] was tehande,
- 195 Nam hij s[ine snee]witte handen
 Ende seinde h[aer; sij se]de "Wader,
 Hier willic sijn in uw[er g]hen[aden],
 Dat ic dit houwelijc moe[t anegaen]
 Ende dat tuwer eeren sijn gheda[en];
- 200 Ende, als wij niet langher en sullen leven,
 Moetti ons hemelrijc gheweghen
 Ende voeren ons, dit sijt wijs
 In dat soete Paradijs."
 Dus bewael hem die coninc
- 205 Ende strecte hem metter dinc
 Sekerlijcke ter selven tijde
 Neven Rosafiere sijde:
 Sinen aerme heeft hij verheven
 Ende waenden over zijn wijf hebben gheslegen.
- 210 Hi sloch se over Rossafiere,
 Die hovesch was ende goedertieren;
 Hij sede: "Willecom, vrouwe!
 Met hertten ben ic u ghetruwe.
 Ghij sijt myn wijf, ic ben u man,
- 215 Want ic u eere ende ducht an;
 Wij sijn beyde ende bloet,
 Edele vrouwe, ende goet,
 Bi der Heylegher Kerken,
 God, Ons Heere, die moet ons ghesterken.
- 220 Maer ic moet u, edele vrouwe,

[.....]

[.....]

Ende mij soe seer verweghet.

Ic minne soe seere Rosafieren,"

225 Doen weende die coninc herde sere

"Dat sij my doet thertte breken,

Soe seere ben ic met haeren minnen ontsteken

Ende en wisten wien dat seghen

Noch nement te voeren legghen,

230 Ghij sijt haer suster goede,

Haers waders kint ende haers moeders;

Up trouwe ende op edelhede;

Daeromme biddic u een bede,

Dat ghij haer, sonder leetten,

235 Sulken clederen wilt doen sceppen,

Als ghij sult draghen, edele vrouwe.

Dies biddic u op rechter trouwe,

Ende laet se sijn bij uwer sijden

Allen daghe ende allen tijde;

240 Ic moet se allen daghe scouwen

Oft ic blijve doot van rouwe.

Sij antwoorden met stillen talen

Dat hijt niet en verstont wale,

Ende sede: "Coninc, van allen desen

245 Dinct my groot wonder wesen.

Dits emer een groote sake,

Daer ghij mynder suster om latet

Boven my es sij soe scoene,

Dat sij mocht draghen croene.

- 250 [.....]
 Op myn [.....]
 Hi siede: "Vrouwe, oft ghijt ghebie[t],
 Die sake en moch dij weten n[iet];
 Sij es seker al te groet,
- 255 Want my Maria selve ontboet."
 Doen soe swoer hij eenen neet,
 Dat hem was herdde leet.
 "Her coninc", setsy, "moet dit bliven,
 Ic en ligghe nemmermeer bij uwer sijden
- 260 Noch en komme in u bedde,
 Ghij en sult my die waerheyt segghen. "
 Doen antworde hij tehant:
 "Vrouwe, gheeft my eenen pant."
 Sy antworden, sonder tsneven
- 265 "Heere, wat pant soude ic u gheven?"
 "Ic saelt u segghen, edele vrouwe,
 Nyet dan nyale trouwe,
 Dat ghijt niemet en sult segghen,
 No man no wive te woeren legghen
- 270 Voer dat compt den Lesten Dach,
 Dat ment niet langher heelen en mach."
 Sij lede haer hant, te dien tijde,
 Den coninc over sijn side;
 Daer ghelofde hem trouwe
- 265 Rosafier, die scone joncvrouwe,
 Dat sijt niemet en soude segghen.

Nocht haer suster te voeren legghen
 "Sonder u, vri edele heere."
 Dan versuchten herde seere.
 280 "Nu hoert naer my, lieve vrouwe,
 Op susterlijcke [tro]uwe,
 [Wan]t ic [was] al ghereet
 Die maghet te truwene welghereet
 Ende haer te nemenne tenen wijve,
 285 Maer, lacen het moeste achterbliven.
 Ic woude Maria sijn onderdaen
 Ende in haeren dienste staen.
 Doen ghinc hij altehant
 Daer ic Maria belde want;
 290 Doen viel ic over myn knieden
 Ende leide mijn hant tegader mettien.
 [D]oen seidic: Maria, edele rose,
 [Be]richt my, al sonder boese,
 Waert u lijf ende bequame
 295 Dat ic myn lyf penne[tencie] name? "
 Doen ghinc hij hair, sonder letten,
 Die gherechte waerheijt segghen,
 Alsoe hem dinghel hadde gheseit:
 Nu hoert, vrouwe, op edelheit,
 300 Doen moest ic die waerheyt w[eten],
 Dit horde ic den inghel spreken,
 Hier suldy ontfermerticheyt hooren

- Onder een planete es sij gheboren,
 Dat sij haren wader moet draghen kint,
 305 Dat en mach achterbliven twint;
 Ende ooc moet si oppenbaere
 Der werelt [wijt gae]n VII jaer.
 Om dese sware sake[n],
 Vrouwe, moet ic Rosafiere laten."
- 310 Als dit horde die jonghe vrouwe,
 Was sij bena doet van rouwe,
 Ende keerde met snelder vaert
 Ende versuchte haerde ontsachte,
 Dat sij cume spreken mochte.
- 315 "Vrouwe", seet hij, "ghij en doet niet wale,
 Dat ghij ghewaghet deser talen."
 Doen antworde sij met desen
 "Dinc u dat ennich wonder wesen?
 D[ie] boetscap gaet my al te naer,
- 320 Des es mijn hertte harde swae[r].
 Het es ende [was] myn suster goede,
 Myns v[ade]rs kint ende mynder mo[eder].
 Nu bidde ic u, her coninc uutvercoeren,
 Na dien dat sij daer es gheboren,
- 325 Ende sijt niet en mach ontgaen,
 Dat ghij hair wilt vriendelijc bijstaen
 O[m] al te latene sekerlijcke. "
 "U, vrouwe, ende myn conincrijcke;
 Wan lande te landen soude ic haer bidden broet
- 330 Eer ic se liet in eynegher noet.
 Doen verblijde die joncvrouwe

- [.....]
 [.....] wive.
 [...]s sc[.....]
- 335 Dan ve[r]droch hem ter [selve]r uren
 [D]en edele coninc [pu]ere
 Ende nam in den aerne sijn
 Rosafiere, dat maghedijn.
 Doe wart sij seer verwaert
- 340 Ende trac haer achterwert
 Ende seide: "Edele coninc fijn,
 Doer Gode, nu hoert naer my.
 Ic gheloefde in g[o]ede[r] trouwen
 Maria, Onser lieve V[rou]wen,
- 345 Den eersten man, die ic soude truwen.
 Her coninc, dat suldi s[cuw]en,
 Dat ic, in waerheden,
 Maria h[ouden] soude suverhede
 Ende suver bliven den eersten nacht.
- 350 Nu bidde ic u, door Maria cracht,
 Ende doer hare reynicheden,
 Laet my volcomen myne bede."
 Die coninc antworde met dien:
 "Doer Maria salt u ghescieden.
- 355 Doen kerde hem omme die coninc,
 Ende sliep met der dinc.
 Als dat Rosafier wiste,
 Ghinc sy van den bedde met listen
 Ende doen quam, sonder gheluyt,
- 360 Up dat bedde die scoene bruyt

- [.....]
 Wie sij [...] eeren [.....]
 Dus laghen si, twaren,
 Totten daghe, sonder sparen.
- 365 Als den coninc sach den dach,
 Stont hij op, alsoe hij plach,
 Ende grottese hoghelijke,
 Die vrouwe van Orienten rijcke,,
 Ende sij groettene die coninc vroeme.
- 370 Nu es hij in die sale comen;
 Hij groette sinder moeder goedertieren.
 Nu hort wat dede Rosafiere.
 Uutten cameren ghinc sij met liesten,
 Dat daer niment van en wijste,
- 375 Ende quam den coninc daer te ghemoete.
 Nu hoert hoe sine grotten:
 "Her coninc", seetsij, "lieve heere,
 God gheve u lachter emmermere;
 Ghij sijt dongetrouste een,
- 380 Die noet sonne ofte mane besceen.
 Waeromme hebdi my ghelaten?
 Hets emmer een swaer sake."
 Al lachende dat hijt verdroech,
 Sijn oghen hij vriendelijc op haer sloech
- 385 "Trouwe lief, gheloeves my,
 Ghen sake en wetic aen dij.
 Ic minne u boven allen vrouwen,
 Al en mocht ic u niet trouwen.

- Ic salla u selke ghiften gheven,
 390 Vulmaect lief, alhier ter steden;
 Scoene wijf es een conincrijcke,
 Ontfaet dat van my blydelijcke."
 Sij sprac: "Her coninc, dit sermoen
 En dorfdy aldus voer mi niet doen;
 395 Ic segghe u dat, al sonder blijven:
 Ic lach te nacht bij uwer sijden.
 Als dit die coninc hoerden,
 Versucht metten worde
 Ende sede: "Scoene, wat vraegdij dan?
 400 Sekerlijc ghij wetet al.
 Wie heeft my ghedaen dese scande?
 Hij en es soe hoeghe in mynen lande,
 Al waert oec mijns selves wijf,
 Sekerlijcke ic nam haer dlijf. "
 405 Sij riep: "Ghenade, edele man;
 Die scoenste, die nie lijf ghewan.
 Het heeft ghedaen myn suster goede,
 Mijns vaders kint ende mynder moeder;
 Verghevet haer, op rechte minne
 410 Die wie draghen in onsen sinne."
 Doen soe sprac hij, sonder tsneven
 "Vulmaect lijf het es al vergheven,
 Al hadde sij vele meer mesdaen
 Doer dinen wille, sonder waen."
 415 Si sede: "Her coninc, dat loen u God,
 Die over allen die werelt heeft ghebot;

[N]u bidde ic u op hoveschede,
[Dat] ghij my doet eene bede.
[Na]dien dat ic ben vercoeren
420 [T]en swaren sonden ende gheboren,
Ende ics niet en mach ontgaen,
Soe bidde ic u lijf sonder waen,
Voert my met ghestade sinne
Teenen grauwen cloesteren inne,
425 Ende laet my draghen ter selver tijt
Die covele ende dat abijt.
Dat bidde ic u, lieve heere,
Marien te love, ende thoer eren,
Dat sij my moet verdinghen
430 Ende uutten swaeren sonden brenghen."
Hij antwoerde haer met dien
Vrouwe, dat sal u ghescieden."
Up sijn paert nam hij se met liesten
Dat daer nienen af en wijste,
435 Ende vordese met blijden sinne
Teenen grauwen cloesteren inne.
Doen sij in den cloester quam,
Ende dabdijsse dat vernam,
Viel sij over haer kniden,
440 Ende weende seere met dien
Ende sprac: "Vrouwe, om Onsen Heere,
Die hem liet pinen herde seere,
Ende doer ons sterf die bittere doot,

- Gheeft my clederen ende broot,
 445 Alsoe [lang]he als ic sal l[even]."
 Dabdijsse sprac: "Men salt u ghev[en],
 Ende doer den coninc, die hier staet,
 Die sal u gheven goeden raet."
 Doen bracht men haer ter selver tijt
 450 Die covele ende dat abijt.
 Nu hoort wat die coninc d[e]de,
 Hij gaf haer ter selver steeden
 Den closteren x dusentich po[nt]
 Doer die minne van haer, sij [on]s cont.
 455 Hij sede: "Scoen lief, ende vrie,
 Allen daghe com ic te die,
 Ende tr[oste] dij van uwen rouwe."
 [Si] weende seere, d[ie] jonc]vrouwe,
 [Ende] sprac te hem, sonder tsneven
 460 "[Al]dus, lief, en mocht ic niet lev[en],
 Ende en seeg[t m]ynder suster niet
 Mynen rouwe ende myn verdriet."
 Hij sede: "Lijf, wel scoene kint,
 Soe wair ic herde seere verble[n]t."
 465 Doen nam hij orlof aen haer
 Ende en reet wech, sonder sparen.
 Doen quam teghen hem die coninghinne
 Ende groettene met blijden sinne.
 Doen sprac si: "Her coninc, ter steden
 470 Uwen orlof willic nemen;

- [Mij]nder s[u]ster willic seek[en] gaen;
 [Met rouwen e]s hair hertte [bevaen],
 [Si dog]het wel, sy es uut haren sinne,
 Edele coninc, doer u minne."
- 475 Doe dit hoerde d[ie] edele heere
 "[Vr]jouwe", set hij "dese tale en segt niet mere."
 Doen sweech die vrouwe goedertieren.
 [Nu] keeric weder tot Rosafiere,
 [D]ie in den cloestere was ghedaen.
- 480 [Vore] dabbisse ghinc si staen
 [...]at aldaer tersteden
 "[...]en [am]bacht [sul]di mi gheven."
 "Wat am[bacht ... wil]di hebben?"
 [Dab]disse [en] willet haer n[iet] ontsegghen.
- 485 W[.] sij, "voer d[ie] porte willic s[ae]n]
 Dit am[bacht] willic aengaen;
 [Ic] ben haerde goet van [..] uwe [..]
 [Ic] nam waken sc[...] ende vr[....]
 Die porte sal ic wel wachten,
- 490 Beede [bi] daghe ende bij nachten.
 [Te]r porten sal ic wesen snel
 [Ende] laten niemant in, en kennen wel."
 [Doe] antworde die abdisse met desen
 "Dit ambacht sal ic u gheven."
- 495 Doen ghinc sij ter porten waert
 Met bitteren tranen onghespaert.
 Daer stont sij woer VII jaer,
 Dat segghic u overwaer.
 Dit dede sij algader.
- 500 [.....]

Ende waende haer ooghen [...]

 Ontgaen, maer lacen neen si niet.

 Si wasser seker tuwe gheboren.

 Nu suldi van haren vader hoeren

 505 Hi hadde ghelegghen in swader pinen

 Jeghen die felle Sarasinen

 Om te wreken dat soete bloet,

 Dat doer ons aen cruce stont,

 Ende es te lande comen,

 510 Ende heeft die waerheyt al vernoemen

 Dat sijn dochter in den cloester es ghedaen

 Ende heeft die waerheijt al verstaen.

 Doen swoer hij met sterken moede,

 Want hem was wee te moede,

 515 Dat hij soude, lude ende stille,

 Met haer doen sinen wille.

 Hij quam dicke te cloestere ghereden

 Voer die porte, up ende neder.

 Sij kendene utermaeten wel,

 520 Maer sij sloet die porte snel,

 Ende en woudene niet enlaten;

 Dat was hem een droefve sake.

 Hij quam ghereden met groeter cracht

 Tusschen dach ende nacht.

 525 In den derden dach van Meye

 Voer den cloesteren in een valleye,

[.....]

[.....]

- [Die] sede: "Vrient, waer w[ildi] waren,
 530 In desen nacht, al sonder sparen?
 Hier es menich mordenaer int wout,
 Al waerdi noch alsoe stout,
 Ghij en mocht int riden noch ontgaen."
 Doe antworde die boesse saen:
 535 "Wildi mi gheven, sonder blijf;
 U siele ende u lijf,
 Ic sal u hulpen, ridder vroeme,
 Dat ghij in den clostere sult comen."
 Nu hoert wat dede die kettijf:
 540 Hij gaf op siele ende lijf
 Den viant op die selve stat
 Om een soende, dien groeten scat.
 Doe sciep hij hen beijden in twee nonnen
 Haestelijcke ter dien stonden,
 545 Ende hij ghinc al onghespaert
 Met haren vaderen ten cloester waert.
 Doen liet haer Rosafiere gheleiden
 Voer eene venstere ter dien tijde
 Ende waende twee nonnen hebben ghesien
 550 Van haeren cloesteren met dien.
 Doen liet sij inne die felle gasten
 Ende sloet die porte waste.
 Den quaden gheest ende haren waderen

- [.....] noch al gare
 555 Nu hoert wat die duvel dede.
 Hij leedde haren vader ter stede,
 Daer Rosafiere te sclapene plach,
 Alsoe haer ordene was.
 Doen ghinc hi, al sonder letten,
 560 Hemselves up dat bedde strecken.
 Die quaden gheest sciet van daer,
 Hi en mochte hare doen cleene blame,
 Aen haer en hadde hij ghen macht,
 Hij moeste rumen met grooter cracht.
 565 Ons seit die Heileghe Gheest,
 Dat ons trost es aldermeest,
 Dat gheen kint ghewonnen en mach wesen,
 In wat sonden dat sij,
 Gods gratie moeder wesen bij.
 570 Nu hoert wat dede die scoene smale
 Sij las haer ghetijdene wale;
 Voer Maria ghijnc sij staen,
 Dat segghe ic u al sonder waen,
 Ende knielde oetmoedelijcke
 575 Voer Maria van hemelrijcke
 Ende rieppe: "Ghenade, Vrouwe" metdien
 Mijn hertte wilt mi ontvlieen."
 Sij riep: "Ghenade, wolle vloet;
 Sint dat ic in die capelle stoet,
 580 My en was noet soe wee.
 Hadde myn hertte moghen breken ontwee

- Als tuwe op [deser uere]
 Moeder ende maghet pu[ere],
 Wat sal my nu[w]e ghescien
 585 Myn hertte wijlt my nu ontflien."
 Sij rieppe: "Ghenade, edele Vrouwe,
 Slaet u oghen op mynen rouwe;
 Ic bidde u, doer dieselve wee,
 Die ghi claghet an Salomee,
 590 Dat ghij my hulpt op dese tijt,
 Want ghij moeder ende maghet sijt."
 Doen seide sij: "Salve Regina"
 Met dien sciet sij van daer
 Met [ve]le bitteren rouwe,
 595 Rosafiere, die scone vrouwe.
 Doen ghinc sij, sijt seker das,
 Daer sij altoes te slapene plach,
 Ende bat haerde vriendelijcke
 Der fonteynen van hemelricke:
 600 "Nu moet dij mijn troester wesen."
 Hair wader stont aen haer met desen,
 Die te haer was herde fel.
 Bi den aedem kendene sij hem wel.
 Doen riep sij: "Lieve wader,
 605 Onser beede hebt ghij ghenade;
 Ghij wilt ons bringhen in sware plaghen.
 Om Gode, laet deser sonden ave;
 Ghij sijt mijn wader, ic ben u kint.
 Nu laet ons deser sonden ghedenken
 610 Ende penst om die moerderlijcke trouwe,
 Die Maria, Ons Vrouwe,

[.....]

[.....]

Dadi die sonden in desen stonden

615 Ghij jacht die siele ter hellen gronde.

Wat sij sprac ofte riep

En mocht haer al hulpen niet.

Daer wan hij al sonder sparen,

Een kint in der nacht aen haere.

620 Nu mach sij wel lien,

Dat verwt es die profesie,

Die van hare was gheseet.

Dies dref sij groote jamerheyt,

Ende sij riep: "Onsalege name",

625 Sprac Rosafiere, die scoene smale.

Doen sach sij den dach verclaren

Dat dede natuere die dwanc.

Den wader nam sy bi der hant

Ende sede haeren wadere tehant

630 Ende leidde met der waert.

Doen nam sij hair rechte hant

Ende sede haeren wader te hant,

Ende seide: "God, dor uwe oetmoet,

Die ant cruce storte sijn bloet

635 Ende ontfinc meneghe wonde,

Ontfermt u my miere sonden.

Doen quam die coninc ghereden

Ende riep lude: "Ontdoet, ontdoet!"

Ter porten quam sij duwe

- 640 [.....]
Therte waen haer ontlijden,
In ommacht dat sij nedersloech.
Daer doghede sij pine ende onghewoech,
Doen bette sij neder ter eerden.
- 645 Nu hoert van den coninc werde,
"O lief", seet hij, "edele figure,
Sprect teghen my te deser ure,
Ende en spreect niet, ic blive doot,
Soete lief, in deser noot.
- 650 Heeft u iement iet mesdaen?
Segt my dat, al sonder waen,
Want ic en machs niet langher vieren,
Ic moete weten herde sciere.
Nu segt my, vriedele wijf;
- 655 En spreectij niet, het cost my dlijf.
Ic sal my strecken bij uwer sijden,
Dan sullen wij te gader ghelijden,
Dan sullen wij varen, dies sij wijs
In dat soete Paradijs.
- 660 Daer sullen wij bliven sonder rouwe."
Doen antworde die joncvrouwe,
Ende becomen van der ommacht
Daer sij voer den coninc lach:
"Scoen lief", seet sij,
- 665 En segt niet meer macht te my,
Mynen maghedoem es verloeren,
Dies heb ic rouwe ende toeren.

- [.....]
 Be[.....]n eender[.....]per[...]
 670 [.....]wel
 Du[...]
 Du[...]
 Her coninc, doet my eene bede
 Up trouwe ende op edelheijde:
 Jonitas, dat scoene joncheere,
 675 En bidde u dan [.....] nemmermere.
 O scone lief ende vrij
 Updat die bede we[.....]
 Ende ic niet en [.....]
 Soe wort u [.....]
 680 Die bede mach [.....] sijn
 Edele vrouwe ende fijn,
 En dat se niet om allen goet
 Dat comt uuter seen vloet."
 Doen sede sij: "Edele conic stout,
 685 Voert my buten in dat wout,
 Ende set my te middewaert,
 Dies bidde ic u al onghespaert;
 Dan sal ic sijn te ghemake.
 Ic vergheve u sonden ende sake,
 690 De dieren sullen my hebben saen verbeten
 Metten tanden, ende gheten,
 Dan en sal niement, sonder sparen,
 Weten waer ic ben ghevaren."
 "Laet staen die tale, edele wijf,
 695 Ic name my selver liever dlijf.

- Troest u lijf op Onser Vrouwen,
 Die sal u altoes sijn ghetruwe,
 Ende sij en sal u niet begheven
 Doer haer groote ontfermicheiden,
 700 Ende als ghij, lieve vriendinne,
 Hier niet langher en moghes sijn inne,
 Dan segt my hoe met u staet.
 Ic sal u gheven raet;
 Ic sal u voeren in vremden landen
 705 Daer suldij bliven sonder scande.
 "Ic wille my [t]rosten [.....] man
 Ende met Maria overal;
 En segt mynder suster niet myn elende,
 Waerwert dat ic my bewende."
 710 Doen reet die coninc onghespaert
 Droeffelijcke tuuswaert.
 Doen quam teghen hem die coninghinne,
 Die hovesch was ende vroet van sinne.
 In elleke hant brocht sy een kint
 715 Ende sede: "Willecome, edele coninc
 Metten derden ghinc sij swaer,
 Want sij en ghinc niet langhe daernaer
 Doen sede sij: "Edele coninc,
 Gheeft my orlof ende mijn kint,
 720 Want ic moet, sonder waen,
 Mynder suster soeken gaen,
 Die in swaeren elenden sijn

[.....]

Ontfermt der vruch in mynen lichame.

- 725 Comter af u eyneghe blame,
 Vrouwe, het soude u costen dlijf."
 Doen soe swech dat edele wijf,
 Die hovesche was ende goedertieren.
 Nu hoort weder te Rosafiere.
- 730 Si diende altoos ghetruwelicke
 Der moeder Gods van hemelricke,
 Dat si se moeste verdinghen
 Ende uutten swaren sonden brenghen.
 Ende allen daghe reet die coninc
- 735 Ende troeste dat scoene kint;
 Ende alse die coninc wiste, sonder waen,
 Dat sij bijna hadde volgegaen,
 Alsoo hij hem hadde gheseet,
 Ghinc die coninc wel ghemeit
- 740 Ende sat op een dier ghesneden
 Ten cloester waert voude hij riden
 Ende nam over hem met ghewout
 Beede silver ende gout.
 Dat was op derden dach van Meye
- 745 Quam hij ghereden in een valleye
 Voer den colosteren alsoe saen.
 Die porte heeft hij wijde ontdaen.
 Doen groetten sij den coninc rijcke

- Ende hij haer vriendelijcke.
 "Nu segt my, lief, hoet met u staet,
 Ic sal u gheven goeden raet.
 Hoert, lief, ic doen u ghewach,
 Blivic hier noch eenen dach,
 Sij sullent allen werden ghewaer
 755 Van den cloesteren haer ende daer;
 Hier es myn paert ende mijn ghesijnde,
 Wij sullen te gader henen rijden.
 Sij seide: "Her coninc, bij mynder trouwen,
 Ic wille gaen dienen Onser Vrouwen."
 760 Ende sij riep ontfermelijcke
 "O fonteijne van hemelrijcke,
 Nu soe moet ic van u sceeden
 My en ghescie noet soe leide.
 Ic moet dolen, en wet hoe naer
 765 Achter landen, ic en wet waer.
 Wat sal ic doen, allendich wijf,
 Dat ic noet ontfinc lijf
 Hoe sal ic my ter werlet setten?
 Sij es soe vol quader trecken,
 770 Die draghic in myn hertte verdriet."
 Die conic sprac: "Volmaec lijf,
 Maria en sals u niet afgaen,
 Ende ic sal vriendelijcke u bijstaen.
 My en rout myns lievens niet,
 775 Ic ville doen, lijf, dat ghij ghebijt

- [.....]
 [..... d]oet my een bede."
 "Her [c]oninc," setsy, "wat myns ghesciet,
 En hebbe u te gheven niet."
 780 Die coninc sprac aldaer ter steden
 "Al hadde ghij, lijf, [.....] heden
 Diere lijf en begher ic [n]iet,
 Mijn herte doghet swaer verdriet,
 Maer ic bidde u, scoene smale,
 785 Tghelt dat ghij went met uwen lichaem[e],
 Dat ghijt niet en sult verteren,
 Maer ghevet dor die moeder Ons H[eren],
 Dat sij u moet verdinghen
 Ende ter hoogher blijsscap bringhen.
 790 Ic sal u alsoe wele gheven,
 Ghij sult er VII jaer af lieven.
 Al soudic van hongher bliven doot,
 En sal u laten in ghender noet.
 Hovesch lief ende vrie,
 795 Ic sal hier oec comen te dien
 Telker maent, scoene joncvrouwe,
 [Ende tro]osten u bij goeder trouwen.
 [Ic] soude van rouwe blijven doot."
 "Ghy so[ut m]y bringhen in sulker noot,
 800 Maer als die VII jaer sijn leden,
 Suldij co[men] hier ter steeden

- [.....]
 [.....]
 [.....]
 805 [.....] u ghescieden
 [.....] niet om besien
 [...] sal [.....] doen soe[...]
 Hij gaf h[aer] selver ende gout
 Ende cleederen menichfout;
 810 Hadde sij ghewilt, overwaer,
 Sij hadder of gheliev[et] VII jaer.
 Sij sp[raken] menich soete wort
 [.....daer]tuwe behort
 [.....] spreken
 815 [Den coninc] dochte, therte soude hem breken.
 Doen reet die coninc tuswaert,
 Sijn hertte was hem seere beswaert,
 En hadde die moeder Gods ghedaen,
 Hij hadde verdoelt gat, sonder waen,
 820 Mer dinghel van den Paradijs[e]
 Moeste hem den wech wijsen
 Rech tot dat hij thuus quam.
 Sine vrouwe dat hij vernam;
 Doen custen sine aen sinen mont
 825 Vriendelijcke aldaer terstont.
 Doen sede sij: "Coninc, edele here,
 Vaerom droefdij aldus seere?
 Ghij hebt al ander dinc

- Int hertte dan ic weet, edel coninc.
 830 Gheeft my orlof, maecht ghesc[ien],
 Met mynen kinderen allen drie
 Mynder suster moet ic soeken gaen,
 Haer doghen gaet my al te naer."
 Doen sprac die coninc, die edele heere:
 835 "Vrouwe, dese tale en segt niet mere."
 Doen swech die vrouw goedertieren,
 Nu keric weder to Rosafiere,
 Die buten vech was ghegaen.
 Haer doghen suldij nuue verstaen;
 840 Sij riep: "Sone ende Wader,
 Ende Heylege Ghest algader,
 Wat sal ic nuue bestaen?
 Ter quader werlet moet ic gaen.
 Wat sal ic doen, aarme kettive?"
 845 Troest my nu van den lijve
 Doer u groote ontfermicheit!
 Een jonghelijnc quam daer ter steden
 Up een ors van stercker lede.
 Nu mochdij hoeren wat hij sede:
 850 Hi sede: "Troest u, scoene joncvrouwe,
 In desen doghene, in desen rouwe!
 Ghij s[ult] myn vriendinne bliven
 Totten ende van dinen lijvve."
 Sij sede: "Wat dat myns ghesciet,
 855 Uwen [am]ye en blivic niet,
 Maer en verbiede u, lude noch stille,

- Met my te doende allen uwen wille."
 [Dit] was dierste dat sij misdede
 Buten wineghem, dats die waerheyde.
- 860 Doen ghinc haer, sonder letten,
 In die quade werelt setten,
 Ende waert dat quaeste wijf
 Die nie ontfinck van moeder dlijf.
 Haer eeden waren soe groot,
- 865 Ende dicke swoer sij Gods bloet
 An den cruce, daer hij stont,
 Daer hij ons allen gaf sijn bloet.
 Ghelt, daer sij op soude hebben ghelevet VII jaer,
 Dat hadde sij in seven weken verdaen.
- 870 Allen, dat haer die coninc seede,
 Hadde sij vergheten, in waerheiden.
 Si en achte op God, groet noch clene,
 Maer emmer diende sij die maghet reijne
 Der fonteyne van hemelricke
- 875 Dat si se niet en moeste beswijken.
 Daer soe ghinc sy, overwaer,
 In swaeren sonden VII jaer,
 Niet wele men, niet vele meere.
 Nu suldij hoeren van den heere
- 880 Die bij synder vrouwen was gheleghen,
 Alsoe hij dicwille dede.
 Sinen aerm sloech hij over h[are]
 Ende sede: "Scoene smale,

- Morghen moet ic onghespaert
 885 Waren te Sinte J[aco]p waert."
 Doen sprac die [e]dele vrouwe:
 "O coninc g[oo]et ende] ghetruwe,
 So moet ic waren bij uwer sijden,
 Binnen den muren (?) en willic niet bliven."
 890 "Edele vrouwe, ghij hebt onrecht,
 Met my en sal waren man no knecht."
 Dus laghen sij totten daghe
 Onder hen beiden met groten claghen.
 Als die coninc sach den dach,
 895 Stont hij op, allen dat hij mach.
 Doen ontboet die coninc goede
 Beijde wader ende moeder.
 Hij sede: "Wader, bewaert myn kint,
 Het es u herde wel becant;
 900 Ende ghij, moeder, bewaert myn wijf,
 Ghelijc u selves lijf,
 Ende myn kinderen allen drie,"
 Op sijn paert sat hij met dien,
 Ende allen dat volc van den lande
 905 Hadde rouwe ende vranc sijn handen
 Ende [re]den metten coninc, twaren,
 Tot dat sij quamen aen sijn palen.
 Doen dese wederkeeren,
 Die coninc ende die eedele heere,
 910 Ende nam allene die waert
 Te Sente Jacop in Galissie waert,

- [Ende] als die coninc s[ach]
 Dat men niet meer s[ien] en mach,
 Doen liet hij die w[ae]rt
- 915 TSintte Jacop [waert]
 Ende voer ter steden, daer hij se liet;
 Dat en woude hij laten niet.
 Ende als hij ter stat quam
 Ende hij se daer niet en vernam,
- 920 Doen soe maecti jamer groot
 Ende seide: "Lief, sijdijs in u sonden doot,
 Dats groete jamerheijde.
 Ende wende seer ter steden
 Ende sede:"Eynich quaet meensche, sonder blijf,
- 925 Sal u hebben ghenomen dlijf.
 Constic uwen licham vinden,
 Seker ic souden ter eerden brenghen
 Ende bidden over dij
 Ende uwer sielen ghehulpich sijn."
- 930 Doen dede die coninc, sonder leten,
 Over in Venegen setten
 Om te soekene die scoene figure.
 Soe langhe reet hij die stat duere,
 Daer sij voer eenen kelder sat
- 935 Met VII putiers, ende at.
 Nu verstaet my herde wel,
 Metten terlinghen oppenbaer
 Werp sij die cansse, verstaet my wale.
 Haer overste cleet hadde sy uutghereet
- 940 Ende teender canssen bijgheseet

- [...] coninc [...]
- Doen hief hij op sijn hant,
 Ende sede hem te hant,
 Ende seide: "God, hemelsche wader,
 945 Waerom onwerpt haer die mensche algader?
 Waertoue es dese joncvrouwe comen?
 Sij en hadde niet eenen eet in haer ghenoomen
 Over X jaer om een conincrijcke;
 Sij swersse nu om een mite.
- 950 Mochtic in den kelder comen,
 M[aer] ic duchte, het soude my lettelt vroemen.
 Haer gheselcap es so fel,
 Sij souden mij doeden, dat wetic wel."
 Met desen heeft sy hem ghesien,
- 955 Ende quam op die strate met dien,
 Ende begonste wast te houdene
 Bi den breydel, fijn van goude,
 [Ende] seide: "Coninc, ic cenne u wel,
 Al ben ic quaet ende fel;
- 960 Maer die trouwe, sonder waen,
 Die ghij mi dicke hebt ghedaen,
 Soe willic van u scouwen, heere;
 Waert vech ende blijf in u eere.
 Myn ghesellen sijn soe fel,
- 965 Heere, ghij en sijt hier niet wel;
 Ic ben een dat quaeste wijf,
 Die nie ontfinc van moeder dlijf

- [.....]
 [.....]
- 970 Soud[e ic] langhe bij u [staen],
 Letter ere soude van mi ontfaen.
 Vaert wech, blijft in u eere;
 Te mynen ghesellen willic keren."
 Hi antworde van haren g[as]te
- 975 Ende sprac, al sonder raste
 "Al stontdi xx daghe bij my,
 Edele lief ende vrij,
 Ghene scande en soude ic ontfaen,
 Scoene lijf al sonder waen."
- 980 Doen nam hij haer hant al metter [spo]et
 Ende dwansse, dat er bloet
 Te haeren naghele uut woet.
 "Saghent myn ghesellen, heere, ghi waert d[oot];
 Vaert vech, het es u eere groet."
- 985 "Segt my dan, lyf, hoe met u staet
 Ic sal u gheven goeden raet.
 God heeft sin aermen ontdaen,
 Hij sal u vriendelijc ontfaen
 Ende sal u vergheven uwe sonden
- 990 Ende toghen u sijn opene wonden."
 Doen begonste sij te lachene zeere
 Ende sede: "Swijcht, lieve heere;
 Sage ic ghender, sonder leetten,
 Eene scoene tafele sette[n],
- 995 Daerof soude ic wesen blijde,
 Ende IJc terlinghen te selven tijde

- 1048 Alse die me[sse was ghedaen],
Voer Marien moeti gaen
- 1050 Ende bidden ghetrouwelicke
Der moeder Gods van hemelricke
Dat sij my doen verstaen
Hoet met my sal vergaen,
Ic en ben niet alsoe stout.
- 1055 Dies droef ic menichwout
Dat ic voer haer derre gaen;
Haer suverheyt es soe claer
Ende myn senden sijn soe groet.
Edele coninc ende ghenoot,
- 1060 Ic soude my scamen al te zere
Te gaene voer die maghet reine;
Hovesch lijf ende vrij,
Sij sal u bat hoeren dan mij.
Sij es wolmaect ende goet,
- 1065 Gaen wij te gadere metter spoot.
Sij es moeder ende maghet bleven
Doer die sonden, dats vergheven."
Hij heefse bij der hant ghenoomen,
Ende sijn voer Maria comen
- 1070 Ende vielen over hare kniden,
Ende leiden hare handen te gader met dien.
Sij riep: "Ghe[na]d[e, mo]eder Ons Heeren
Nu moett[i k]jeeren
[.....]ren

- 1075 Moeder Gods werdi vercoren,
 Wij bidden u doer die bitter wee,
 Die ghij claghet an Solome,
 Ontfermt ons, Rosa bloeme!
 Up uwen trost ben ic her comen."
- 1080 Sij begonsten seer te kaermen.
 Der moeder Gods begonste tonfermen
 Ende liet haer dalen daer ter steden
 Met eender groeter claerhede.
 "W[e]llecome", seet sij, "soene mijn,
- 1085 Saleghe moeder sal ic u sijn;
 Ghij hebt goed middelaer ghewest,
 Van sonden sijt ghij ghenesen
 Ende uwen lief sijn vergheven
 Haer sonden alhier ter steden.
- 1090 Siet, soene, sonder waen,
 Wat ic doer u hebbe ghedaen.
 Ic hebbe voer die portte ghestaen
 Ende heb se gheloeken ende ontdaen,
 Dat daer niement af [.....] sinne,
- 1095 Sij en was altoes te[n] cloesteren] binnen
 Dat es voer dij, lieve [kin]t!
 Met hertten heb ic u g[hem]int,
 Rosafieren, sij [.] voer [.....]
 Haer sonden in [.....]
- 1100 Morghen sal sij o[ntfaen]

- 997 Ic ken se bat dan ymen el;
 Sij es hovesch ende velgheraect
 Ende in allen duechden volmaect.
- 1000 Oec sal sij morgHEN, sonder waen,
 Dat abatscap ontfaen.
 Haer soete lijf es hier ontboden,
 Dat hij ter festen soude comen,
 Ende oec sijn goede wijf,
- 1005 Ende sijn kinderen, sonder blijf,
 Ende oec sijn wader ende sijn moeder;
 Die waerheyt maec ic u vroeder,
 Ende oec heeft sij, overwaer,
 Porttersse ghewest VII jaer.
- 1010 Alse die coninc dat hadde verstaen,
 Dancte hij Maria saen.
 D[oe]n seidi: "Lijf, al sonder waen,
 Al u doeghen es ghedaen;
 In den cloestere suldi comen
- 1015 Tuwer eeren ende tuwer vroemen."
 Sij antworde: "Wats myns ghesciet,
 In den cloestere en come ic niet;
 Mynen lichaem en mochs niet bestaen,
 Dat ic in die kerke soude gaen.
- 1020 Ic wille voer u [k]nielen ter eerden,

- Myn hoofd afte slaende met een en swerde
 [.....]
 Ende sijn ooghen op my slaen."
 Jonitas seide: "Lief sonder ghen[ot],
 1025 Ic soude eer selve bliven doot."
 Doen nam hi se in den aermen sijn,
 Jonitas, die joncghelinc fijn,
 Ende droechsse ter kerken doere,
 Al wert hem noch soe suere.
 1030 Maria was wel bedacht
 Ende heeft [ha]er dabbijt bracht,
 Haer cledere mijnlyc ende soete
 Vanden hoofden totte wotten,
 Vriendeiijc, sonder beyden.
 1035 Hoert wat Rosafier seede
 "O lijf; ghij hebt mij gheleyt met listen,
 Dat icker niet af en wiste."
 Doen was sij uitermaten bly[de].
 Die nonnen quamen te strijde;
 1040 Doen quam die abdisse
 Ende seide "Lijf kint, sengt u lesse."
 Doen antwoorden sij met dien:
 "Vrouwe, dat sal u ghescieden."
 Si nammer tuwe w[.....]
 1045 Ende ghinghen te g[ade]r [...]
 Ende begonsten [.....]
 Een mese v[.....]

[Hier ontbreken drie folia: oorspr. fol. 21-23]

- 1101 Dat abdisscap, sonder waen.
 Dat heb ic ghedaen, lude ende stille,
 Lieve kint, om dinen wille;
 Ende dinen wader ende diner moeder
- 1105 Heb ic altoes in goeder hoeden,
 Ende u kinderen allen drie
 Heb ic in hemelricke met my
 Hierboven in den hoeghen troone,
 Daer die enghelen singhen scoene.
- 1110 U goede wijf die es alleene
 In rouwen ende in groeter wenen.
 En hadde myn troest ghedaen
 Sij vaer doot, sonder waen.
 Nu vaert thuus te dien lande
- 1115 Ende troest u wijf te hande,
 Ende segt haer, sonder waen,
 [Hoet] met haeren suster es vergaen
 Ende dan gheeft u conincricke
 Doer myn k[in]t mindelijcke.
- 1120 Van henden [.....] XL daghen
 Sal ic comen s[.....]aghen
 Ende nemen u [.....] kinde
 Alle drie s[.....]
 Up eenen dac[h]
- 1125 Ende ic sal [...] u [.....]
 Ende breng[h]en u [.....]

- Alhier ten cloestren binnen;
 Dan sal ic halen die joncvrouwe,
 Die ligghen sal in groeten rouwe;
 1130 Ic sal haer vraghen ghevaerlijcke
 Oft sij wilt waren in hemelricke,
 Ende slaet dijn oeghen, overwaer,
 In den hemel, die scoene es ende claer;
 Siet wat lieve ghij sult ontfaen
 1135 Voer die [dueg]het die ghij hebt ghedaen."
 Doe[n] scoech [...]i op onghespaert,
 Sin[e] oeghen ten hemel waert;
 Doen sach hij in den troone staen
 Drie setelen welghedaen
 1140 Aen elcken hinc een croone,
 Die rickelijc was ende scoene.
 Doen riep hij: "Maria, vrouwe,
 Laet my desen setele scuwen
 Moeder ende maghet reyne,
 1145 Ghen andere blijsscap en ghere
 Dat es een cleyn[n]e [.....]
 Als ghij s[u]l[t]
 Ende sin over [.....]
 Dan sal [.....]
 1150 Maria nu [.....]
 Ic saelt s[.....]
 Dat doer d[.....]"
 Als [.....]
 [.....]

- 1155 O soete lijf hebdi ghehort
 Van Maria dese wort?
 "Ja ic", seetsij, "ghebenedijt
 Moetti sijn op dese tijt;
 Lief, het es al bij uwen sculden
- 1160 Dat ic sekeren ben behou[de]n.
 Nu troest u selven, scoene smale;
 Te mynen lande willic waren.
 Doen weendes herde bitterlijcke
 Ende hij voer wech, die coninc rijcke.
- 1165 Alsoe Maria selve seide,
 Troeste hij sijn wijf, sonder beiden;
 Ende hoet metter suster is ghesciet
 Seede hare, ende ic en lieghe u niet.
 [Do]en dancte hij oetmoedelijcke
- 1170 [De]r moeder Gods van hemelrijcke.
 [Doe]n ghinc die coninc metter spoet
 [Ende ga]f om Goede allen sijn goet,
 [Pennetienc]ie dedi XL daghen.
 [Doen] quam Maria, sonder saghen,
- 1175 [Ende] seide: "Soene, sonder wanc
 [Wildi] waren int soete lant
 [.....]m hij met ghenent
 [.....]ken der sacrament
 [.....]myn
- 1180 [.....]sin
 [.....]e v[roe]men conroot.

- Sij nam die ziele met haesten groot
 Alle beide, onghespaert,
 Ende voer dese ten cloestere waert.
- 1185 Doen was daer groot hantgheschlach;
 Menich riep: "O wij, o wach!
 Wat sal dit cloester nuue verliesen?
 Waer sullen wij nu ander kiesien?
 Dies hebben wij wel groeten rouwe;
- 1190 Noet en was ghen soe ghetrouwe."
 Doen liet haer dese Rosa bloeme
 Dalen, die daer was comen,
 Met grooter inglenscare,
 Ende songhen oppenbare.
- 1195 Maria seide: "Dochter mijn,
 Ghetruwich vrient sal ic u sijn,
 Wilt ghij met mich waren seke[rlic]ke
 Rechte voert in hemelricke?
 Sij sede: "Vrouwe, wat myns ghesciet,
- 1200 In hemelrike en wille ic noch niet."
 [Do]en songhen dinghlen herde clare
 Met eender stemmen, dat was waer.
 Maria sprac: "Wats u ghesciet,
 En vildij waren ten hemelr[icke] niet?"
- 1205 "Vrouwe, soe waer ic dat quaeste wijf
 Die nie [ontfi]nc van moeder dlijf,
 Con[stic minen] wader laten
 In d[.....] sake,

[Hier ontbreken 7 folia: fol. 26-32]